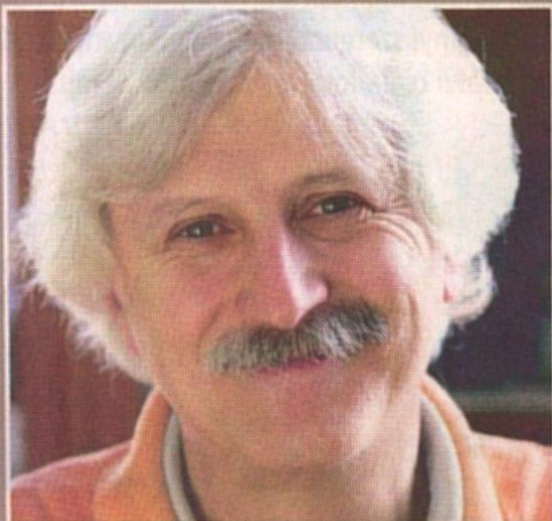

MERICSKÉ ZOLTÁN, BERGENDY ÉS EGY KEMÉNYKALAP

A MAGYAR CHARLIE CHAPLIN

Charlie Chaplin „hasonmása”, Mericske Zoltán zenepedagógus évtizedekkel előtt rendszeresen szerepelt a televízióban. A Csúzli című burleszk sorozat főcímdala sokaknak a fülében cseng. Ma is mindennap sikert arat tanítványai között, akik rajonganak érte.

KÓRÉ KÁROLY írása

Mericske Zoltán alighanem Magyarország legnépszerűbb zenepedagógusa, de az ő nevéhez fűződik a 70-es évek egyik legnagyobb filmsikere, a Suli-Buli is.

- A túlvilágra csak a szeretetet vihetem magammal, a bankszámlát nem. Ezt mindig szem előtt tartottam, amikor a karrieremet terveztem - mondta lapunknak Mericske Zoltán, aki a rivaldafényt egyáltalán nem hiányolja, de szívesen emlékszik a kezdetekre.

- A Tánciskola időszakban a Bergendy Szalonzenekarban játszottam mint ütőhangszeres. Fekete göndör hajam miatt kitálatuk, hogy felveszek egy keménykalapot, orrom alá pedig apró bajuszt ragasztok. Így lettem Charlie Chaplin hasonmása

és az együttes bohóca - emlékezett vissza a zenész. Baráti körben gyakran ugratták is ezzel, de őt ez nem zavarta, hiszen élvezettel nézte a komikus filmjeit. Hiszi, hogy a nevetés és a jókedv eggyé kovácsolhatja a művészt és közönségét. Filozófiáját a tanórákon sem felejtí el. A zuglói zenéiskolában kedvenc hangszerre játszott tanítva a fiatal korosztályt.

- Azzal ugratom tanítványaimat, hogy az nem baj, ha nem sikerül valamit úgy eljátszaniuk, mint ahogyan azt a zeneszerző lejegyezte, de ha nem azt teszik, amit én mondok nekik, kirúgom őket. Ennyi általában elég ahhoz, hogy hallgassanak rám - árulta el Mericske.

- A gyerekek hihetetlen pszichológiai érzékkel rendelkeznek. Jól tudják, hogy melyik pe-

dagógus foglalkozik velük szívesen. Aki örömmel tanítja őket, annak ők is boldogan járnak az óráira. Volt egy tanítványom, aki kezdetben a nyolcadokat sem tudta rendesen lejátszani. Ma ő az egyik legjobb dobosom - mesélte Mericske Zoltán, aki szerint a ritmusérzék fejleszthető, elvégre a ritmusok mindenütt megjelennek. Az utcán, amikor járunk, esetleg részegen dülöngélve. A szívünkben, amikor a billentyűk végzik a feladatukat. A tudónkben, amikor lélegzünk. A természetben, amikor az évszakok váltják egymást.